

Fredag 19 februari Heder åt Larry och Folke!

Det är trevligt när politiker ändrar sig till det bättre. Det är vad som oväntat inträffade på byggnadsnämnden i onsdags. Det blir nämligen ingen parkering på Galten. Varken tillfälligt i tre år eller för lärarna och byggnadsarbetarna fram till oktober.

Beslutet i byggnadsnämnden i december att asfaltytan på f d busstationen i kvarteret Galten skulle bli parkering har som bekant överklagats av lärare, elever och många andra som upprörts över att avgashelvetet skulle vara kvar. I VB kritiserade jag Larry Andow (s), som spontant tyckte att en så stor asfaltyta kunde ju inte ligga oanvänd, när man kunde ha den till parkering.

Men Larry har tänkt om. Efter påtryckningar från massor med folk, inte minst på ett möte på Vårfruskolan som jag berättade från i VB nr 4, har han och alla socialdemokrater nu insett att upprördheten är befogad. Därför röstade både Larry och Knut Persson (s) bifall till besvären, liksom centerns Folke Larsson och även moderaterna. Ingen i byggnadsnämnden ville nu ha någon parkering alls!

Förhoppningsvis får vi snart se ett par bra alternativ till Galtens framtida utformning!

Tho

Tänkte om...

Gudrun Schyman: Ingen Schymaneffekt ännu, men VI SKALL UPPFÖRA OSS SOM ETT 10% PARTI

– Den senaste opinionsmätningen tyder på att vänsterpartiet har en stabil kår av sympatisörer. Positivt kan det sägas att vi inte drabbades av att en populär partiledare slutade. Negativt är det förstas att vi ligger kvar under fyra procent trots all uppmärksamhet under kongressen. Fast den uppmärksamheten handlade ju mer om sken än om vår politiska linje.

Det sa vänsterpartiets ordförande Gudrun Schyman i samband med en konferens för partiets distriktsfunktionärer som hölls i veckan.

Behovet av helhet

I sin inledning om vänsterpartiets aktuella politiska uppgifter underströk Gudrun Schyman att de aktiva ser politiken som en helhet, att partiet inte är ett konglomerat av särintressen. Och att det utåt framstår som helhetligt, dvs inte

längre splittrat. Vi har ju en bra sammanfattning av våra aktuella ståndpunkter i kongressuttalandet. Låt oss gå ut med det till allmänheten! Egentligen borde vi för en tid inställa alla interna möten.

Helheten betyder också att vi ska försöka övervinna den dissonans som ibland har funnits mellan partistyrelse och riksdagsgrupp. På det senaste partistyrelsemötet (refererat i VB nr 4) tillsattes ett antal arbetsgrupper med ledamöter ur båda instanserna, plus en del andra. Sådant borde föra oss samman.

Arbetslösheten

Kampen mot arbetslösheten är vår viktigaste fråga. Åt den ska vi ägna en kampanj i april och maj, och i den ska bli alla ledamöter av partistyrelsen ägna en dag åt utåtriktade aktioner i ämnet. En huvudpunkt i vänsterpartiets politik är att dra in pengar som är

inaktiva och använda dem till att minska arbetslösheten, genom satsning på investeringar och genom att återföra mer pengar till de stora arbetsgivarna kommuner och landsting. Indragningen skall ske genom höjd skatt på de högavlönade, som nu i hög grad lägger pengarna på kistbotten, och på de storföretag som tjänar stora exportpengar på den svenska devalveringen.

– Arbetslösheten tillhör det som jag tar upp när jag bjuder in mej till representanter för olika organisationer inom arbetarrörelsen, främst de fackliga. Stig Malm betonade förresten sin tacksamhet över att vänsterpartiet finns, så att inte alla missnöjda socialdemokrater går till ny demokrati.

– Detta med att uppsöka de stora och viktiga organisationerna i samhället vill jag trycka på. Det kan och bör göras även på regional och kommunal nivå. Vi måste göra allvar av vårt tal om att skaffa

forts på sid 4

Dags att städa även i socialdemokraternas garderob?

I den trevliga, stundtals heta debatten om vänsterpartiets nyligen antagna principprogram har det riktats en del kritik mot programets målformuleringar som lär skola vara kvarglömda persedlar ur den kommunistiska ideologins konkursbo. Där står nämligen bl.a.:

”Vänsterpartiet verkar för att kapitalismen avskaffas. Vi bekämpar samhällets splittring i härskande överklasser och förtryckta underklasser... Vänsterpartiet verkar för ett solidariskt, klasslöst och demokratiskt samhälle.”

Formuleringar som dessa påstås innebära en anslutning till det klassiska socialistiska kravet på ett upphävande av den enskilda äganderätten till produktionsmedel och därmed stå i strid med det

följande ekonomiska programavsnittet, där marknadsekonomin i princip godtas. Det är möjligt att man genom en logisk hårdtagning utifrån strikt marxistiska utgångspunkter kan komma fram till en sådan slutsats. Dock bör man nog inte blanda sig i denna skriftlärda diskussion om man inte genomgått marxistisk grundkurs.

Däremot är det lätt t o m för en ganska oideologisk kommunalpolitisk mysfarbror med hjärtat till vänster att konstatera att vänsterpartiet inte är ensamt om detta problem. I Arbetet 13.2 kunde han nämligen läsa följande utdrag ur socialdemokraternas gällande program, antaget så sent som 1990:

”Socialdemokratin vill låta demo-

kratins ideal sätta sin prägel på hela samhällsordningen och människornas inbördes förhållanden för att därigenom ge var och en möjlighet till ett rikt och meningsfullt liv. I detta syfte vill socialdemokratin så omdana samhället, att bestämmanderätten över produktionen och dess fördelning läggs i hela folkets händer, att medborgarna frigörs från beroende av varje slags maktgrupper utanför deras kontroll och att en på klasser uppbyggd samhällsordning lämnar plats för en gemenskap av på frihetens och likställighetens grund samverkande människor.”

Kanske är det tid för likutrensning också i socialdemokraternas garderob? Ska vi rentav erbjuda

forts på sid 4

Kommunalpolitiska spalten

— med riksnytt

Sven Hugo Mattssons (v) motion om att stänga Barsebäck behandlades i går i Lunds kommunfullmäktige. Eftersom det skedde efter manusstopp kan vi inte referera debatten, men i kommunstyrelsen skedde omröstningarna enligt linje 1, 2, 3-modell. Motionen begär att Lund hos den svenska regeringen kräver att kärnkraftverket ska stängas. Stöd fick motionen av Gunlög Stenfelt (för v), Peter Björling (mp) och Lars Bergwall (c). S avstyrkte med motiveringen att den förutsätter att regeringen följer avvecklingsbeslutet. Man kan notera att moderaterna inte ansåg sig kunna motivera ett avstyrkande på det sättet. Det är inte olagligt att köra vidare, ansåg moderaterna. Sedan fick man göra en paus medan folkpartisterna grunnade över hur de skulle ställa sig. Och det slutade med att de inte oväntat ställde sig i mitten tillsammans med s, som därmed fick majoritet.

Den svenske miljöministern Olof Johanssons uppseendeväckande förslag till danskarna (framfört i dansk TV i tisdags) att villkora en Öresundsbro med stängning av Barsebäck är en suverän manöver, så överrumplande för danska regeringen. Synd att denne man, som enligt Karin Svensson Smith verkade så kompetent på miljökonferensen i Rio i somras snart verkar ha satt sin sista potatis som centerledare.

Privatiseringsvar

Kommunalrådet Annika Annerby Jansson (m) har långt om länge gett sitt svar på Roland Anderssons stora privatiseringsinterpellation. I svaret tycker sig Roland kunna utläsa lugnande besked. Något privatiseringsprogram i stil med vad som sker i Malmö är inte aktuellt i Lund, trots att det utlovats i höstas i det borgerliga handlingsprogrammet för Lund. Nu undviker Annika Annerby att gå in på framtiden och nöjer sig med att i stort sett diskutera det som hitills gjorts. Ett kodord tycks vara "privatisering underifrån", som Annerby säger, ett uttryck som också folkpartisterna i Malmö använder sedan de kommit på kant med sina betydligt rabiatare majoritetskollor bland moderaterna. Vår tolkning är att medan skiljelinjen i den moderata drivhusbänken Malmö går mellan folkpartister och moderater så finns det ett visst motstånd inom moderaterna i Lund mot att gå alltför häftigt fram.

(Rolands interpellation återgavs i sin helhet i VB 92/35 och Annika Annerbys svar har varit refererat i dagspressen.)

Recirkulerad cyklism

Återanvändning är ett inne-begrepp, och att återanvända gamla tankar och beteenden är inte minst behjärtansvärt i dessa besparingstider. Dessutom är det miljövänligt och borgar för den hållbara stadsutveckling, som vi alla måste bidra till.

Ett sedan minst en vecka i Sydsvenskan ihärdigt aviserat offentliggörande av en utredning, vars innehåll man redan fyllt sina tillmätta spaltmetrar med, ägde rum i onsdags. Eftersom innehållet redan avhandlats flödigt på malmötidningarnas lundasidor, var det inte mycket som gatu- och trafiknämndens ordförande Jörgen Jörgensen (fp) kunde avslöja, när konsultfirman Trivector äntligen fick berätta vad man hade utrett.

Det handlar om cykeltrafiken i Lund, och vad man kan göra åt den. Från den synnerligen välvilliga utgångspunkten att vilja gynna cyklismen på bilismens bekostnad och samtidigt minska de problem och olyckor den lider av, har Trivector lagt fram en lång rad konkreta förslag. Till dem som är bra hör flera som inte är nya, något som inte gör dem sämre, men tyvärr är det nog ofta så, att förslagen måste upprepas tills de blir förverkligade.

Till de bra förslagen hör olika upphöjda övergångsställen som hejdar bilisternas framfart, som i Svanegatan vid Högevall. Det är ett förslag som vänsterpartiets ledamöter i gatunämnden och byggnadsnämnden lade fram under förra mandatperioden, och som sedan kom med i centrumutredningen som ett av de objekt som ska genomföras.

Till förslag som vänsterpartiet och miljöpartiet länge arbetat för, hör att tillåta cykeltrafik i Knut den Stores gata. Även om vänsterpartiets företrädare i byggnads- och gatunämnderna haft något olika uppfattning, tycks Trivectors förslag, som miljöpartiet en gång lanserade, nu kunna vinna allmänt gillande. Det innebär att en klart avgränsad cykelbana i avvikande färg ska "skäras in" i plattläggningen på torget.

Att blanda fotgängare och cyklister hur som helst är inte önskvärt, men i en stad som Lund är det

nödvändigt. Trivector menar att i stads kärnan kan man inte separera dessa trafikantslag, och det finns inte heller tillräckligt med gator och stråk för att det ska vara möjligt. Problemen finns på alla våra gågator, inte minst i Lilla Fiskaregatan, och särskilt på eftermiddagarna när folk "shoppar" samtidigt som cyklande gymnasister ska hem. Gatan har ju byggts om för någon miljon kronor för bara fem-sju år sedan och är ju mycket vacker i sin gatubeläggning och möblemang. De konflikter som finns kan inte lösas på annat sätt än att fotgängarna uppmärksammas på att det faktiskt inte bara är en gågata, utan också en cykelväg, och därför bör hålla sig på gångbanorna. Nu ligger dessa i samma plan som cykelbanan eller körbanan (för transporter före kl 11), och det är därför inte alltid lätt att veta var man befinner sig. Med bättre disciplin från både fotgängarnas och cyklisterernas sida är det nog inget större problem.

Tunnel

För att avsluta med ett mindre välbetänt förslag, så måste en tunnel för cyklister vid "Valvet" intill Biskopshuset vara ett sådant. Att för det första rent topografiskt tänkas sig den branta Helgonabacken fortsätta ännu brantare ner i en tunnel under Allhelgona Kyrkogata och upp i dagen på Södra Universitetsområdet? Nej knappast! Möjligen skulle man kunna utnyttja det befintliga valvet, som ju är en täckt gångbro från lasarettets tidigaste kulvertsystem, till att leda cyklisterna över gatan, men hur man söder om gatan ska överbygga den storhöjdskillnaden, det kräver nog spiralramper i flera varv eller en paternosterhiss för cyklar...

Nej, låt bilistera sitta och vänta i sina bilar medan cyklisterna passerar. Det har de tid med. Varje annan lösning är dessutom ekonomiskt otänkbar.

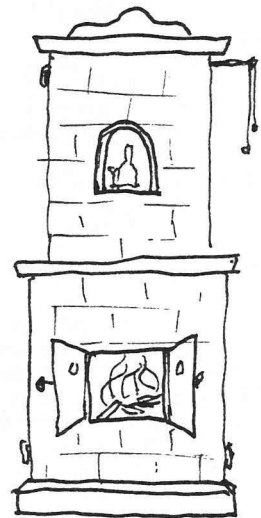
Thomas Schlyter

Parasiter

I fredags hölls i Lund en kurs för kommunala revisorer. Inledande föreläsare var kommunstyrelsens ryktbare ordförande i Vellinge, Göran Holm (m). Han var stolt över sin kommuns ekonomiska framgångar. Vi har en åttondel så många invånare som Malmö, sa han, men lägger på ett år inte ut mer i socialhjälp än vad Malmö gör av med på sex timmar och tjuo minuter.

Det är till att ha skummat grädden av mjölken! I Stockholms län finns det faktiskt ett slags ekonomisk utjämning mellan rika och fattiga kommuner (utöver den nationella) om än otillräcklig. Något liknande finns inte hos oss men skulle verkligen behövas. Fast vänstern borde nog ifrågasätta om parasitkommuner av Vellinges typ ska få vara självständiga.

Holm talade högröstat och flytande. En enda gång stakade han sej: "Vi får inte glömma att vi lever i en dema... demo... demokrati."

Från Olympen

Nu får jag tydligen stiga ned ett ögonblick från dimmorna kring mina olympiska höjder och be om en förklaring. I många tusen år har jag njutit doften av eldar, från grottbränsorna via husets öppna hård till kakelugnens raffinemang och korvrökningens bokspansarom.

Men på sistone - några hundra år - har de goda dofterna haft allt svårare att leta sig upp till oss. De har skymts av allt olidigare stanker av kolrök, bensinavgaser, svavelolja, diesel, flygbränsle, plaströk, sopbrännade och allt vad ni människor i er upphöjda visdom har förpestat luften med.

Därför framhärdar jag i att vedeldning är någonting naturligt som knappast kan styras av politiker, speciellt inte sådana som begär hybris genom att likt Ikaros utmana oss genom att flyga på vår egen nivå, dessutom förpestande vår rena luft med det giftiga flygbränslet och dess avgaser.

Istället för löst prat, skulle jag vilja se försök till bevis!

Hefaistos

Gunnar
Stensson
till
Gudrun
Schyman:

Låt mig få åka till Eritrea

Vänsterpartiet och dess förman vpk, har vid sina kongresser alltid stött Eritreas kamp för rätten att bestämma över sitt eget öde. De praktiska politiska insatserna under 1980-talet innebar emellertid snarast stöd till Mengistu Etiopien.

När nu partiet markerar en ny profil även i internationella sammanhang är det viktigt att detta manifesteras i samband med att Eritrea genomför den folkomröstning för vilken Eritreas folk har kämpat i trettio år tycker Gunnar Stensson i vänsterpartiet i Lund, som har skrivit ett brev till vår nya partiordförande, Gudrun Schyman. VB återger här brevet i dess helhet.

"Hej!

Senast vi sågs, helt kort, var på fredskongressen i Lund härom året. Du undrade varför inte fler kamrater från Lund var där. Själv var jag värd för en stor delegation eritreaner på hög nivå. För dem var kongressen ett viktigt steg mot erkännande.

Du vet säkert att Eritreafrågan varit min huvuduppgift i mer än ett decennium. Det var vpk som gav mig den. En riksdagsdelegation med Oswald Söderquist i spetsen hade julen 80-81 rest på besök hos Mengistu i Etiopien och inledde efter hemkomsten en kampanj för att partiet skulle stödja honom och överge den traditionella solidariteten med Eritrea.

Eftersom detta stred mot partilinjen sedan kongressen 78 beslöt att jag skulle resa till Eritrea för att träffa företrädare för ELF, den då dominerande organisationen som vpk sedan länge hade kontakter med.

Under flera år stred jag för att partiet skulle bevara solidariteten med Eritrea och stödet till dess självbestämmanderätt, bl a genom motioner till kongresserna.

Och kongresserna stödde alltid motionerna. Tyvärr ledde detta inte till praktiska resultat. I riksdagen fortsatte partikamraterna att stödja Etiopien, vilket var lätt gjort efter som det var också socialdemokraternas linje ända fram till befrielsen våren 1991. När Mengistu firade sitt påkostade tioårsjubileum 1984 mitt i en av vår tids värsta svältkatastrofer var vpk representerat i Addis Abeba.

Angolakriget

En FN-skandal ingen talar om

Från Lunds horisont kan en del krig te sig svårbegripliga. Kanske handlar det om avståndet, kanske om mediareporteringen. I Angola i sydvästra Afrika krigas det igen.

Dagens Eko och tidningarna verkar litet trötta på det kriget – glimtvis kommer det en nyhet, oftast utan någon källkritik. Men konkurrensen är stor idag – världen har många krigsskådeplatser att bevaka, och i Angola borde det ju vara fred, efter FNs insats i fredsprocessen och ett lyckat val i september förra året.

Men var valet så lyckat? Inte för förloraren och dess uppbackare. UNITAs kalkyler höll inte. Nu har krigsherrarna kastat landet in i ett nytt krig, fruktansvärt tragiskt för landet och dess folk. Ett krig utan meningsfull politisk målsättning, ett krig för revansch.

Intressant bara ibland

Västmakterna talar mycket om demokrati och mänskliga rättigheter i de fattiga länderna. I praktiken är demokratin riktigt intressant bara när rätt person och parti vinner ett val – som i Nicaragua, Zambia, Kap Verde och nu sist Kenya. Kenyas diktator Arap Moi sitter säkert ännu ett tag, och ingen i Väst har antytt möjligheten att kräva nyval trots alla de oegentligheter som rapporterats därifrån.

I Angola var valet det sista steget i en fredsprocess övervakad av FN. Ett bräckligt stillestånd hade uppnåtts efter decennier av krig. En heroisk ansträngning gjordes att genomföra valet så väl att ingen – i landet eller utanför – skulle kunna ogiltigförklara det. Det lyckades.

Men valet hade genomförts utan totaldemobilisering av de destruderade arméerna, utan att en ny gemensam armé hade byggts upp, utan att båda

sidors vapenförråd överlämnats till FN. Och hur skulle en FN-enhet på 400 man kunna göra något åt den saken? Vad FN underlät var att rapportera om situationen. Det är oförläpligt. Inte bara den demobiliserade angolanska militären visste vad UNITA hade i reserv – FN-militären borde för att bevara sin egen heder ha visat hur explosivt läget var under valet.

Idag har de flesta FN-enheterna ute i landet drivits bort av UNITA. Två tredjedelar av FNs fältstationer har ockuperats, och utrustning för många miljoner hamnat i oppositionsarméns händer. Minst ett av de vapenförråd FN insamlade under fredsprocessen har tagits av UNITA. Mer än 10 000 människor har dödats sedan UNITA återupptog kriget.

Carl Bildt

Samtidigt som Carl Bildt i Sverige vill undanröja de sista hindren för ekonomiskt samarbete med de Klerk-regimen i Sydafrika, fortsätter militären där sitt stöd till kriget i Angola. Nya uppgifter visar att UNITAs ledare besökte Pretoria tio dagar före valet i september. Hans beteenden i valkampanjen efteråt pekar på att beslutet nu var taget – politisk seger eller krig. Exakt hur stor backning han får från Pretoria lär vi aldrig få veta, men många lufttransporter har gått till Angola. Sydafrikanska planer har skjutits ner, grannländerna har protesterat över illegala överflygningar. UNITA rapporteras använda långskjutande G5-kanoner vars ammunition måste komma från Sydafrika.

Angola-sidan hade följt fredsavtalet betydligt bättre än UNITA, och tvingades mobilisera från ett sämre utgångsläge. Dess inledande offensiv gav framgångar, men i dagsläget håller de troligen inte mycket mer än de flesta städer.

UNITA tycks nu ha militära möjligheter att slå mot ekonomins viktigaste inkomstkälla – oljefälten i norr.

Clinton

Det om något borde få Clinton-administrationen i rörelse. Oljan utvinns av amerikanska Gulf, som länge arbetat för amerikanskt erkännande av Angola. Men Clintons medarbetare tycks skynda långsamt i Angolafrågan, ännu har de inte på allvar tagit itu med vare sig UNITA eller dess uppbackare Sydafrika. Varför?

Återvändsgränd

UNITA är militärt stark idag, och på väg att belägra Luanda. Men där väntar fienden i praktiskt taget varje människa. Och MPLA-regimen har växande stöd internationellt, både i FNs säkerhetsråd och i USA, där just ingen längre öppet vill backa UNITA. UNITAs väg mot en militär seger kan inte vara annat än en återvändsgränd – det krävs ett massivt stöd från Pretoria och Washington för att den ska kunna överleva politiskt. Ett stöd som Pretoria i längden inte kommer att kunna ge, och som Clinton-administrationen aldrig kommer att vilja ge – en angolansk regim liknande Mobutus i Zaire är knappast vad Vita Huset skulle önska.

Krigsherrarnas intressen dominerar södra Afrika ännu idag. Angola-utvecklingen kan få svåra återverkningar på fredsprocessen i Mocambique, och visar vad de Klerk och hans kolleger är förmögna till. Nu när det internationella motståndet mot apartheid nästan försvunnit kan de ännu ett tag fortsätta att styra regionens utveckling efter sina intressen.

Bertil Egerö

Till Eritrea har ingen representant för vårt parti rest. Jag har visserligen själv besökt landet 1987 och 1991, men inte i egenskap av partimedlem. Dock har partiet i sina kongressbeslut aldrig vikit från stödet till Eritreas självbestämmande.

Kampen i Eritrea gällde en begränsad men fundamental rätt: det eritreanska folkets rätt att i en folkomröstning bestämma sin egen framtid. Nu ska den rätten utövas den 23, 24 och 25 april under FNs överinseende. Befrielsekampens krön är en demokratisk folkomröstning. Jag planerar att resa dit för att bevitna och skildra skeendet. Hindren är många och kostnaderna höga.

Förslag: Låt mig också representera Vänsterpartiet i Eritrea! Vårt parti är det enda av de svenska riksdagspartierna utom Ny demokrati som ännu inte gjort det.

Om beslutet blir positivt förutsätter jag också att partiet bidrar till resan. 10 000 kr vore en rimlig andel. Övriga kostnader står EGIS, Eritreagrupperna i Sverige, en relativt fattig organisation, och jag själv för.

Du bör enligt min åsikt ta upp mitt förslag i AU eller heter det VU? Om du vill kan jag senare skriva en mer formell anhållan. Naturligtvis kommer jag efteråt att rapportera. Efter den resa jag tidigare gjorde i vpk's regi skrev jag en omfattande rapport och hade artiklar i Ny Dag och DN. Egent-

ligen har jag ju fortsatt att rapportera alltsedan dess.

För mig ter sig detta som ett fullföljande av den uppgift jag fick 1981 och som en uppföljning av partiets politik. Samtidigt kan det ha ett symboliskt värde efter krumbuktandet för Mengistu. Det gamla är över, nu inleds ett nytt skede.

Varma hälsningar

Gunnar Stensson, Lund

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.....

Snacka om följsamhet!

Nu när all form av socialistiskt tänkande slängs bort i de f.d. "realistiska" länderna verkar det som vänsterpartiet i Lund vill följa efter. Tidigare beskyllde man ledningen i VPK för att vara alltför Moskvaövervakad. Just nu är det ingen måtta på antisocialismen. Liberalismen och kapitalismen hyllas som mänsklighetens stora välgörare. De sociala följderna av råkapitalismens återinförande i Ryssland och andra länder ska vi naturligtvis blunda för. Fram för liberalism och kapitalism i alla dess former (gatubarn, uteliggare, arbetslöshet etc) tycks bli "förnyarnas" nya melodi. Bostadssegregation och utslagning blir allt vanligare i Sverige på grund av nyliberalismen.

Jag är "traditionalistisk" sympatisör till vänsterpartiet så till vida att jag tycker att Sverige behöver ett socialistiskt parti som på sikt påverkar socialdemokratin i riktning vänster. Det behövs idag mer än någonsin med den högersmitta som trängt långt in i det socialdemokratiska partiet. Vänstern måste stå på sig och inte lämna fältet fritt för högerkrafterna. Jag instämmer med Charlotte Wikander i förra numret av VB. En socialistisk vision behövs fortfarande. Det känns som att svära i kyrkan i dessa dagar men jag skäms inte.

Bendt Lundin

Måndagsmöten om Baltikum

Carolinasalen, Kungshuset, Lundagård. Tid 19.15-21.00

"Women in the Baltic States; changes and challenges in today's Estonia, Latvia and Lithuania"

22 feb. Panel: Lithuania today; women, culture and education. *Palmira Juceviciene & Marija Pavilioniene.*

1 mars. Culture in Lithuania; psychological climate in the family. *Marija Pavilioniene.*

8 mars. Women and Changes in Education and Society in today's Estonia. *Sirje Priimägi.*

22 mars. Estonian Women's Movement from 1906 to 1940 - and the current situation. *Anu Lass.*

29 mars. Estonia today; women, love and education. *Sirje Priimägi & Anu Lass.*

Dags att städa...

forts från sid 1

vår benägna assistans? T. ex. genom att vi tillsätter en tvärpolitisk grupp med syfte att så omdana våra partier att varje rest av marxistiskt tänkande försvinner ur våra program?

Nej, detta är förstas skämt. Förslag i den riktningen skulle säkert inte vinna något som helst gehör. Kanske skulle förslagsställarna vänligt men bestämt anmodas att i stället ansluta sig till Bengt Westerbergs numera ganska hyfsade folkparti.

Socialdemokraterna är nog sällan särskilt marxistiskt pålästa. Men de förstår mycket bra att kapitalismen inte är detsamma som marknadsekonomi utan, med den formuleringen i 1990 års program, medborgarnas beroende av maktgrupper utanför deras kontroll. Samt att man bör verka för att "en på klasser uppbyggd samhällsordning lämnar plats för en gemenskap av på frihetens och likställighetens grund samverkande människor" - även om målet inte nås vare sig i morgon eller i övermorgon.

"Vänsterpartiet verkar för att kapitalismen avskaffas... för ett solidariskt, klasslöst och demokratiskt samhälle", säger vi. Samma sak kan uttryckas bra med lite olika ord.

Lars-Arne Norborg

Nej till EG tävlar i osaklighet

Jodå, det som Rune och Göte skriver är sant. På årsmötet påpekade jag i all enkelhet att de som vill stödja Nej till EG-organisationen i Lund kan sätta in pengar på deras postgironummer (405 08 23 - 6 enl årsmöteshandlingarna).

Jag vill inte att min medlemsavgift till Vänsterpartiet ska gå dit. Nej till EG-organisationen tävlar framgångsrikt med näringslivets EG-organisation i osaklighet. Jag vill faktiskt inte stödja en organisation som försöker inbilla folk att problemen med kapitalens internationalisering försvinner om Sverige stannar utanför den europeiska unionen.

Göte och Rune tycker att vi ska stödja Nej till EG eftersom statsmakterna inte gör det. Det är en ohållbar princip. Vänsterpartiet i Lund har inte råd att kompensera

Gudrun...

forts från sid 1

bundsförvanter och bygga allianser. Låt oss uppföra oss som om vi redan var ett tioprocentparti. Det kan hjälpa oss att bli det snabbare.

Daglig ledning

Gudrun Schyman har infört ordningen att den högsta ledningen träffas vid morgonkaffet varje vardag och kollar dagens händelser. Därmed kan man snabbt reagera på nyhetsflödet. Som exempel visade hon ett uttalande som hon ett par timmar tidigare hade gjort om hoten om att avskaffa bruksvärdesprincipen vid hyres-sättningen.

Hon är angelägen att partiet ska fungera effektivare. När hon reser ut i landet vill hon ha späckade dagsprogram. De bör inkludera besök på gymnasieskola. Där kan vi lära av Bildt, sa hon, som ägnat mycket tid just åt gymnasierna.

Hennes debatter på gymnasierna handlar mycket om EG. Hon har upplevt att eleverna i allmänhet är kunniga och engagerade i frågan. Och hon undrade: borde inte vänsterpartiet kräva sänkt åldersgräns vid en rådgivande folkomröstning om en svensk anslutning?

Gr

organisationer för att de inte får statligt stöd.

I det här fallet rör det sig dessutom om mycket pengar - 3000 kr. I Lund har Nej till EG-organisationen fler medlemmar än Vänsterpartiet. Nog är det lite konstigt att en större organisation vänder sig till en mindre och begär ekonomiskt stöd.

Däremot tycker jag att nej- och ja-sidan i folkomröstningen ska garanteras någorlunda lika villkor och subventioneras via skatten.

Nej till EG-organisationen får kanske acceptera att dela nej-sidans pengar med fler organisationer. Förutom vänsterpartisterna och miljöpartisterna finns det socialdemokratiska, nyliberala och fascistiska/rasistiska nejsägare; det finns nejsägare som accepterar EES-avtalet och andra som vill riva upp det. Det kan bli svårt för alla dessa att samsas i en organisation.

På motsvarande sätt kanske ja-sidan splittras i en höger- och en vänsterdel.

Förhoppningsvis går det att hitta någon acceptabel princip att fördela pengarna på.

Roland Andersson

Måndagsmöten för Jugoslavien?

"Det kan bara vara i Lund en sådan här demonstration kan äga rum, sa en kvinna från Varberg uppskattade vid manifestationen i lördags mot våldtäkterna och övergreppen mot kvinnor och barn i Bosnien-Herzegovina.

Det är möjligen inte alldeles korrekt. Riksdagskvinnornas företag en demonstration utanför riksdagshuset, och i Göteborg lär det ha varit ett liknande möte. Ca 200 personer deltog i Lund och det både glädde och gjorde Birgitta Bommarco lite besviken. Det borde ha varit fler, tycker hon.

Men det var väldigt fin respons bland dem som var där och flera har hört av sig efteråt och vill att det ska bli en fortsättning. Och vi håller på att diskutera hur. Regelbundet återkommande möten kräver mycket arbete. Intresserade kan kontakta Birgitta, som är en av de kvinnliga lärare på Polhemskolan som tagit initiativ till aktionen.

DISA

Föreningen för kvinnostudier Fredagsluncher våren 1993 på Palæstra. Tid: kl 12-13.

5 mars The Discrepancy between Socialö Roles and the Essence of a Personality. *Marija Pavilioniene.*

12 mars. Svenska kvinnor och EG. *Astrid Hedin.*

19 mars. Ecofeminism. *Annika Young-Kronsell.*

26 mars. Vandana Shiva - indisk feministisk kritik av västerländsk naturvetenskap. *Carin Dackman.*

2 april. Kvinnor i nordisk folketro. *Catharina Raudvere.*

MÖTE MÖTE

KOMPOL inget möte Må 22.2

RÖDA KAPELLET Sö 21.2 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Ta med alla noter.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes helt på dator av bl a Rune Liljekvist, Göran Persson och Thomas Schlyter.

Tel. red. onsd e 18: 046/11 51 59
Fax: 046/14 65 82

Kontaktdirektör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69